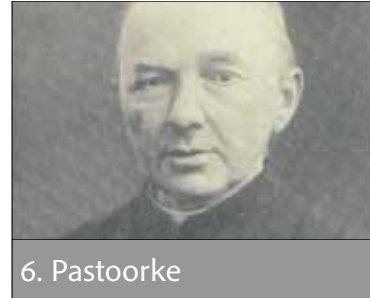

12e jaargang
Nummer 2
Juni 2021
Oplage 15.000 ex.
www.damiaanhelmond.nl

Tot zegen geroepen

DAMIAAN Iedere avond na de laatste gebedsdienst komen de broeders in een rij langs mij heen om persoonlijk de zegen te ontvangen. Een mooi en oud gebaar dat misschien wel tot de meest intieme momenten van de dag en de broederschap behoort. Eén voor één trekken de broeders met wie je lief en leed deelt langs je heen en je mag hen zegenen. Tenminste, zo voelt dat voor mij! Je mag hen het goede toezeggen –want dat is zegenen–, niet alleen voor de donkere uren van de nacht maar ook voor een volgende, nieuwe dag.

Dit dagelijks ritueel is niet alleen maar mooi en teder, soms kan het heel ongemakkelijk zijn. Je kent elkaar door en door om te weten dat niet heel het gedrag van de broeder die om de zegen vraagt goed is. In die zegen speelt ook mijn eigen persoon en gedrag een rol. Ik ben wellicht boos geweest op die broeder, ik heb me opnieuw vreselijk geïrriteerd of wellicht heb ik zelfs kwaad over hem gesproken. Soms weet de broeder het en soms ook niet.

Soms zou je die zegen wel willen weigeren maar gelukkig helpt het ritueel om het toch gewoon te doen. Daarmee helpt het ook om de zo noodzakelijke vergeving in een gemeenschapsleven ritueel vorm te geven. Op zo'n moment moet ik vaak terug denken aan het kruisje dat vader en moeder ons als kinderen voor het slapengaan gaven. Hoeveel vreugde zouden zij daar niet in beleefd hebben maar ook hoe moeilijk zullen zij het gevonden hebben wanneer mijn gedrag als kind hen soms tot wanhoop bracht? Toch kan ik me niet herinneren dat vader of moeder ooit deze zegen geweigerd hebben.

De verrezen Heer zegent zijn leerlingen ook wanneer Hij van hen heen ging en werd opgenomen in de hemel. Hij verwijt zijn leerlingen niets, maar Hij zegt hen de vrede toe en zegent hen! Opmerkelijk is dat – wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord – de Heer die opstaat

uit het graf – vaak door kunstenaars is afgebeeld als iemand die zegnend uit het graf opstaat. Ook wanneer men Jezus afbeeldt aan de rechterhand van de Vader, zien we Hem vaak zegnend. Wij associëren Jezus dan ook met zegen.

Onlangs werd het, op een pijnlijke manier duidelijk, hoe moeilijk het is om elkaar tot zegen te zijn. De Congregatie voor de Geloofsleer publiceerde een document waarin zij stelling nam tegen het zegenen van verbintenissen tussen mensen van eenzelfde geslacht. Het document leidde tot veel teleurgestelde reacties, vaak met schaamte, pijn en verdriet, allereerst in de gelovige LHTB gemeenschap, maar ook bisschoppen, theologen en anderen lieten van zich horen. Het Vaticaan benadrukte de nuances in het document en dat het hier niet om een veroordeling van personen ging maar om een verbintenis die niet gelijk gesteld kan worden met het sacrament van het huwelijk en niet los gezien kon worden van de visie van de Kerk op seksualiteit. Nuances die in de westerse wereld de wenkbrauwen doen fronsen.

Gedurende dit pontificaat van Paus Franciscus zijn we er als gelovige gemeenschap vertrouwd mee geraakt om voortdurend te blijven staan in de spanning tussen uitersten. Het doel van de Paus is om in deze spanning geduldig te volharden zodat er

Br. Bernardus Peeters ocso voorzitter KNR. F | ©Konferentie Nederlandse Religieuzen.

iets nieuws kan ontstaan. Een spanning die hij wil gebruiken om tot onderscheiding te komen. Het vraagt echter om een houding van respect, begrip en fijngevoeligheid naar alle kanten. Alleen zo bouwen we als gelovige gemeenschap aan een brug waarover we samen de Heer tegemoet kunnen gaan en Hij, zoals in de Paasverhalen, ons tegemoet kan komen.

Zo wil Paus Franciscus ons tot zegen voor elkaar laten zijn. Geen gemakkelijk opgave in een wereld waarin wij allemaal gelijk willen hebben en waarin polarisatie hoogtij viert. In de Romeinse verklaring gaat men niet langer in die spanning staan – misschien kan zij dat ook niet – maar kiest zij voor één kant. Mgr. Bonny, bisschop van Antwerpen verwoordde het treffend: "Een leven vastzetten op één aspect en dan zeggen als dat ene niet juist zit, is alles verkeerd? Dat kan niet." (De Standaard, 17 maart 2021)

Elkaar tot zegen zijn is niet enkel een kwestie van een gebaar. Het houdt ook in dat we spreken vanuit respect, begrip en fijngevoeligheid. Je hoeft het dan nog niet met elkaar eens te zijn maar voorkom een spreken dat kwetst. Op het punt van zo'n gevoelig onderwerp als homoseksualiteit doet dit de apostolische exhortatie Amoris Laetitia (2016) waarin Paus Franciscus zegt: 'Eerst bevestigen wij opnieuw, dat iedere mens, ongeacht seksuele oriëntatie, gerespecteerd moet worden en in zijn of haar waardigheid gelaten. Uitingen van 'onrechtmatige discriminatie' moeten zorgvuldig vermeden worden, met name elke vorm van agressie of geweld. De families moet respectvolle pastorale zorg worden aangeboden, zodat mensen met een homoseksuele oriëntatie hulp kunnen krijgen bij het ten volle uitvoeren van Gods wil in hun leven.' (nr. 250) Deze taal strekt meer tot zegen, ofschoon ze voor sommigen te ver en voor an-

deren tekort zal schieten. Het laat in ieder geval ruimte voor gesprek en dialoog.

Als religieuzen willen wij ons inzetten voor gesprek en dialoog, niet alleen in onze eigen gemeenschappen, in de Kerk maar ook met mensen daarbuiten. Wij voelen mee met het verdriet van zoveel LHTB-ers in en buiten onze Kerk. We denken ook aan hun ouders en grootouders, broers en zussen. Uit pastorale ervaring weten wij hoe velen van hen hopen en bidden om een zegenrijk woord en gebaar van een geloofsgemeenschap die zij lief hebben en waartoe velen krachtens hun doopsel ook behoren. De Congregatie voor de Geloofsleer mag dan haar redenen hebben, maar het gesprek en de dialoog moet zij blijven aangaan en zorgvuldiger zijn in haar

Lees verder op pagina 3.

Voor u gezien: De film "CHOCOLAT"

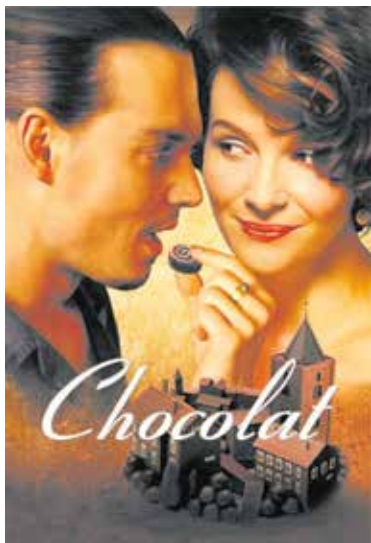
De film op Netflix is de verfilming van het gelijknamige boek van Joanne Harris (1999) en speelt zich af in een klein Frans dorpje. Het leven is daar helemaal ingeslapen. Niet dat het er rustig is, want een vrouw wordt door haar man mishandeld. Maar als je de andere kant op kijkt, dan zie je alleen maar de rust. Het leven in het dorp is daarom eerder een gecontroleerde chaos. Iedereen kent zijn plaats en weet wat er van hem verwacht wordt.

En om de mensen hieraan te blijven herinneren schrijft de burgemeester de preken van de pasbenoemde jonge pastoor.

Plotseling verschijnt uit het niets een vrouw Vianne (Juliette Binoche) met haar dochtertje Anouk. Niemand kent hun achtergrond. Zij huren een leegstaande patisserie en openen er chocolaterie Maya, uitgerekend in de Veertigdagentijd en nog wel tegenover de kerk. Dit is een grote schande en de burgemeester doet er alles aan om haar weg te krijgen, net zoals een van zijn voorouders de Hugenoten uit het dorp heeft verjaagd.

Maar schoorvoetend komen toch mensen naar binnen en laten zich betoveren door de chocola. Want die heeft iets speciaals, iets heel magisch. Het heeft een betoverend effect op de mensen en de verhoudingen in het dorp. De chocola onthult namelijk het levenslot van iedere persoon. Mensen komen naar Vianne toe met hun levensverhalen en verdriet, zodat een klant uitroept: is dit een chocolaterie of een biechtstoel? Zo is er een klant die op oudere leeftijd verliefd is geworden en dat niet durft te zeggen. Iemand die haar kleinzoon niet meer mag zien. Iemand die door haar man mishandeld wordt. Iemand bij wie de schwung uit het huwelijk is. Ze kunnen allemaal hun verhaal kwijt bij Vianne en maken een ontwikkeling door. En de chocola helpt erbij.

Van een toiletjuffrouw wordt vaak gezegd dat ze niet alleen schoonmaakt, maar dat ze ook een psycholoog is. Een barman en een kapper hebben ook vaak die functie. Toeval of vaste bezoekers kunnen in een ongedwongen omgeving hun hart luchten. Ook in deze chocolaterie.

De chocola is niet alleen maar een lekkernij waaraan de mensen zich bezondigen in de Vastentijd. Het staat ook symbool voor de vrijheid en het helpt de mensen om te breken met schadelijke tradities en met schadelijke situaties, zoals mishandeling in een huwelijk of het niet meer mogen zien van een kleinkind. Het gaat over het overwinnen van angsten en verlangens. Dit geldt ook voor de twee hoofdpersonen, want zowel Vianne als de burgemeester proberen ieder op hun manier krampachtig aan overgeleverde tradities vast te houden.

Er zitten veel thema's in deze film, zoals: tradities, religie, onafhankelijkheid, vooroordelen en verleiding. Maar als je de film in één woord zou moeten samenvatten, dan kan dat "HOOP" zijn.

Hoop op verandering. Hoop op vrijheid. Hoop op breken met kwalijke tradities.

Dit gebeurt, zoals al gezegd, bij de

klanten in de winkel. Maar er is ook een ontwikkeling bij de mensen die niet naar binnen gaan.

De burgemeester bidt tegen Christus aan het kruis: ik voel me verloren, zeg met wat ik moet doen. De man die tegen alle veranderingen in het dorp is en hiervoor façades van rust opricht, kan zich langzaam openen.

De pastoor gebruikt in zijn preek woorden uit zijn hart als hij zegt: we moeten onze goedheid meten aan wat we omhelzen, aan wat we creëren en wie we hierbij insluiten.

Zelfs Vianne maakt een ontwikkeling door. Zij probeert steeds aan anderen vreugde te geven, maar gaat voorbij aan haar eigen geluk en aan dat van haar dochter. Steeds wordt ze opgejaagd door de wind om verder te trekken. Tot grote ergernis van Anouk. Uiteindelijk kan ook Vianne uit deze verstikkende traditie stappen en vindt ook zij haar geluk.

De wind sprak over steden die nog te bezoeken zijn; vrienden die in nood zijn en die nog ontdekt moeten worden; gevechten die nog gestreden moeten worden. Door iemand anders. De volgende keer...

Eugène van Heyst sss
Tijdschrift Opbouw 2021

Brits-Amerikaanse film uit 2000. Speelduur 121 minuten. Geregisseerd door Lasse Halström. Cinematografie door Roger Pratt.

Jongeren gaan naar Kenia

Onze parochie is betrokken bij KASH jongerenprojecten. KASH is een verbindend project van en voor jongeren van de PKN kerken van Asten, Someren, Helmond en de Damiaanparochie in Helmond, om een reis voor jongeren mogelijk te maken.

Ook uit onze parochie nemen jongeren deel aan dit project. De jongeren gaan naar Kenia om daar mee te helpen om een zwembad in een revalidatiekliniek in Mombasa te renoveren en om zonnepanelen aan te leggen voor de energievoorziening. Vooral de verbinding tussen jongeren van hier met de jongeren daar is een centrale thema.

Het belooft een grandioos succes te worden, inmiddels hebben 16 jongeren zich aangemeld, dat ook het maximum is. Er is een begeleidingsgroep die zorg draagt dat alles in goede banen loopt. Een gedeelte uit de nieuwsbrief van mei van KASH treft u hieronder aan.

Aantal leden verdubbeld!

Na de presentatie van KASH jongerenprojecten op het Carolus Borromeus College op 21 april, hebben acht nieuwe leden zich aangemeld. Inmiddels heeft iedereen de individuele contracten ondertekend. 10 punten naar emeritus diaken Ton Schepens, Cathy, Allard, Kadogo van Stichting Kadownja en Bart voor het "binnenhengelen" van de fanatieke en enthousiaste nieuwe deelnemers. Ook de aanwezige ouders waren erg onder de indruk.

De laatste groepsontmoeting op 25 april was een groot succes. Er waren ineens een heleboel nieuwe gezichten bijgekomen. Het aantal leden dat zich inzet voor het Keniaproject staat nu op 16!

Na de kennismaking hebben we een traditioneel Keniaanse maal-

tijd gemaakt en gegeten. Het menu bestond uit pilau (een Oost-Afrikaans rijstgerecht met kip), kachumbari (een Keniaanse salade van verschillende groenten) en chapati (volkoren platbrood dat zijn oorsprong vindt in India, dat later is "overgewaaid" naar Kenia). Deze lekkernijen smaakten erg lekker en ze waren goede voorproefjes voor het eten in Kenia en de maatschappelijke kookprojecten die we gaan doen. Dat belooft wat en ook voor u!

Meer informatie

Wanneer U KASH jongerenprojecten wilt steunen kunt u dat dan door giften over te maken op het rekeningnummer van de Bethlehemkerk Helmond, nl 67 INGB 0001118970 ovm KASH Jongerenprojecten.

Voor meer informatie verwijs ik u graag naar kash2022project@gmail.com; Facebookpagina [@kashjongerenprojecten](https://kashjongerenprojecten.jouwweb.nl) of <https://kashjongerenprojecten.jouwweb.nl>.

Ook kunt u altijd voor informatie contact opnemen met em.diaken Ton Schepens, 0615690059.

WWW.DAMIAANHELMOND.NL

stichting
hart voor minima
met ANBI status

**Doneer en
help gezinnen
in nood!**

www.hartvoorminima.nl

Natuursteenbedrijf
Stassar B.V.
Lage dijk 2
5705 BZ HELMOND

Tel. 0492 - 52 37 82
Fax. 0492 - 52 20 57
Info@stassarbv.nl
www.stassarbv.nl

Gespecialiseerd in klassieke en eigentijdse grafmonumenten. Grote keus in modellen en materialen. We helpen u graag met uw eigen ontwerp of idee.

**Mooi en
onderhoudsvriendelijk
Maatwerk naar
persoonlijke wens**

**Kluijtmans
natuursteen**

natuursteen • grafmonumenten

T 040 - 281 35 69 • www.kluijtmansnatuursteen.nl

meer dan
100 jaar
vakmanschap
& traditie

Vervolg van pagina 1.

bewoordingen. Zeker, een hele opgave, zeker in een wereldkerk maar laten wij elkaar toch tot zegen zijn in woord en gebaar! Als Nederlandse religieuzen wijzen wij ook op het feit dat een ongenueanceerd spreken over homoseksualiteit geweld en sociale uitsluiting van LHTB-ers in onze samenleving bevordert. Hetgeen nooit de bedoeling kan en mag zijn van ons spreken. Zegenen gebeurt in onze katholieke traditie altijd met het gebaar van het kruisteken. Juist in deze tijd vóór Pasen weten we maar al te goed hoezeer het kruis een teken van tegenspraak is. Het is één van de vreselijkste martelwerktuigen uit de menselijke geschiedenis en tegelijkertijd is zij het teken van de overwinning op het kwaad.

In zijn boek 'School van gebed' schrijft Anselm Grün:
"In het Westen brengen we het kruis-

teken vaak in verband met de trinitaire formule: 'In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.' Moge de drie-ene God ons aanraken en transformeren. Syrische christenen hebben deze trinitaire formule uitgebreid: 'In de naam van de Vader, die ons heeft bedacht en gemaakt. En van de Zoon, die is afgedaald in de diepten van ons menszijn. En van de heilige Geest, die links met rechts verenigt.'

Door deze formule wordt de essentie van ons christelijk geloof uitgedrukt. God als Vader is de schepper van de hele wereld. Hij creëert ons denken. De Zoon van God is in zijn menswording afgedaald naar de aarde, Hij is tevens afgedaald in het schaduwrijk van onze ziel, zodat we samen met Hem afdalen in de diepten van onze ziel. De Zoon wil ons bevrijden van de angst dat er in onze diepte iets duisters en demonisch ligt. Ik ken mensen die bang zijn om te luiste-

ren naar wat er in hen leeft, omdat ze vermoeden dat er iets demonisch in hen huist. Tegen hen zeg ik: het kruis heeft alle diepten van ons menszijn vervuld en geheeld. Het is de taak van de heilige Geest om tegenstellingen in ons met elkaar te verbinden. Gods Geest moet ons volledig doordringen. En Hij moet onze innerlijke verscheurdheid helen, ons één laten worden met God, met onszelf met andere mensen."

Laten we met een zegen in woord en gebaar verschillen overwinnen, in respect, begrip en fijngevoeligheid voor elkaar. Juist in een tijd waarin we langzaam uit de coronacrisis geraken zouden we ons als Kerk meer bewust mogen zijn van het feit dat wij geroepen zijn tot zegen voor elkaar!

Br. Bernardus Peeters oco
voorzitter KNR
Abt Abdij Koningshoeven,
Berkel-Enschot

Acht keer per jaar een nieuw thema vol inspiratie

Geloven thuis

De huidige dragende partners van de website Geloven thuis zijn uitgeverij Adveniat in Baarn en het Centrum voor Parochiespiritualiteit in Nijmegen. Geloven thuis is in 2004 in het leven geroepen door Nederlandse en Vlaamse katholieke instanties. Het project begon met 'geloofskoffertjes' voor drie leeftijden, en groeide uit tot een website met een grote schare fans, een Facebook community, Youtube kanaal en Pinterestpagina. De bedoeling van 'Geloven thuis' is ouders op een praktische manier te helpen aan ideeën en materialen om thuis hun gelovige inspiratie door te geven. Dit

gebeurt vanuit een katholieke achtergrond, maar is natuurlijk gericht op alle christenen die werk willen maken van hun inspiratie. De Facebookpagina geeft actuele nieuwtjes en inspirerende impulsen en aanbiedingen, en maakt onderling contact mogelijk. Je kunt de redactie van geloven thuis ook bereiken via het contactformulier onder de knop 'over ons' en de knop 'contact' in het voetmenu van de site.

Lees meer op
www.geloventhuis.nl of scan de QR code en je komt direct op de juiste webpagina!

WWW.DAMIAANHELMOND.NL

Pastores op huisbezoek

DAMIAAN Decennialang behoorde huisbezoek tot voornaamste bezigheden van de kapelaan en de pastoor.

Naast de bediening van de sacramenten, godsdienstles op school en adviseurschappen van o.a. de NCB, sportclubs en scouting was huisbezoek een avondvullende bezigheid. Er bestonden toen immers geen werkgroepen en er waren weinig vergaderingen.

Huisbezoek is/was bedoeld om het contact te onderhouden en/of te versterken met de parochianen. Er werd niet alleen gesproken over geestelijke zaken maar ook over praktische zaken, maar altijd aan de kerk gekoppeld.

En nu...

Het aantal pastores is de laatste jaren drastisch afgenomen en het werkgebied gegroeid. Het begrip "Huisbezoek" bestaat nog steeds, maar is in de praktijk heel anders geworden. Onze parochianen mogen weten dat hun pastores, als de tijd het toelaat, altijd bereid zijn tot een gesprek aan huis of waar dan ook, zeker bij ziekzijn of bij de laatste dagen van het leven. Neem gerust contact op en maak zelf concreet een afspraak.

Welkom in de kerken F | ©Mario Coolen.

Voorgenomen grenscorrectie Lambertus/Damiaan

HELMOND - De pastoors en parochiebesturen van de parochies H. Lambertus en H. Damiaan de Veuster zijn voornemens om een onderlinge grenscorrectie te vragen aan de bisschop van 's-Hertogenbosch. Thans hoort het postcodegebied 5705 bij de Damiaanparochie. Het gaat daarbij om het gebied ten zuiden van de spoorlijn, tussen de twee kanalen in. Het grootste deel is industrieterrein, maar ook de Annawijk en Suytkade liggen in dat gebied.

Historisch gezien is de Annaparochie een afsplitsing van de Lambertusparochie, en destijds gefuseerd met de parochie Goddelijke Voorzienigheid in Helmond-West. Het grootste deel van het gebied (het huidige industrieterrein) behoorde historisch bij Brouwhuis en de Bernadetteparochie (het gebied rond de Rooseindsestraat). Bij de totstandkoming van de twee nieuwe Helmondse parochies in 2011 is de historische situatie niet hersteld, maar het gehele gebied bij de Damiaanparochie gevoegd.

Thans echter wordt geconstateerd dat de gelovigen van genoemd postcodegebied, zich vaak niet zozeer verbonden voelen met de Damiaanparochie, die zich steeds meer in westelijke richting uitbreidt (Brandevoort), maar vaker met de nabijgelegen Lambertuskerk/-parochie.

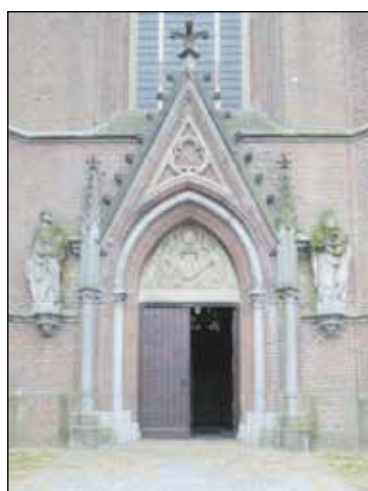
Gelovigen gaan sowieso naar de kerk waar ze willen, en dat blijft uiteraard zo.

Toch denken de beide parochiebesturen dat het beter recht doet aan de historie en de geografische indeling van Helmond, als de feitelijke grens tussen beide parochies heel eenvoudig het 'oude kanaal' wordt. Gevoelsmatig is dat ook de natuurlijke grens.

Wij willen de bisschop verzoeken dit met een besluit te bekrachtigen. Wie desondanks verbonden wil blijven met de parochie waar men zich thuis voelt, kan ongeacht een grenscorrectie ingeschreven staan in de parochie van voorkeur.

Alvorens de bisschop een besluit kan nemen, is het verplicht om de gelovigen te consulteren. Gelovigen die gefundeerde bezwaren hebben tegen de voorgenomen grenscorrectie,

kunnen dit tot 20 juni a.s. melden bij de pastoor of het parochiebestuur van de parochies H. Lambertus of H. Damiaan de Veuster. Indien gewenst gaan wij nader in gesprek met parochianen over het voornemen. Na 20 juni zal al dan niet een afgewogen aanvraag aan de bisschop worden gericht.

De deuren staan open

DAMIAAN Als u voorbij onze kerk komt, kunt u vaak de deuren van de kerk open zien staan. Deze open deuren zeggen als het ware: wees welkom. Loop eens even binnen!

De Mariakapel is overdag toegankelijk. U kunt daar even rustig zitten, een kaarsje opsteken, door het hekwerk een blik werpen in de kerk

en in het folderrek wat informatie vinden over onze parochie en haar activiteiten.

Ook het hele kerkgebouw is door de week geopend rondom de vieringen. Zo hoort het ook. Een kerk moet niet potdicht zitten. Een godshuis moet een open huis zijn. God sluit zich immers niet op. Hij wil bereikbaar zijn voor alle mensen, hen bij Zich ontvangen. WELKOM!

Het kostergezicht van de kerk Goddelijke Voorzienigheid en St.- Anna

Koster Toon van de Reek neemt afscheid

DAMIAAN Onze koster Toon van de Reek heeft met pijn in het hart zijn kosterstaak moeten opgeven. Door zijn gezondheid kon hij zijn taak niet langer meer uitvoeren. Toon was vele jaren HET kostersgezicht in onze kerk van de Goddelijke Voorzienigheid en St.- Anna in Helmond-West waar hij trouw elke zaterdag de H. Mis van 17.00 uur verzorgde en ook de uitvaarten.

Toon was een man van de klok. De mis begon dan ook echt niet eerder dan 17.00 uur. Als de pastoor soms een minuutje te vroeg was, keek Toon boven zijn brilletje uit en wees hij naar zijn klokje en zei "Nog even wachten hoor!" En inderdaad, soms kwam er nog iemand binnen. Toon was "de baas van zijn kerkje" en maar goed ook. Hij wist precies hoe alles werkte. Alles zag ik keurig verzorgd uit. In de afgelopen twee jaar heeft hij twee nieuwe pastoors, een nieuwe diaken en pastoraal medewerkster meegemaakt, maar de pastoor die er nu is, is wel een "blijvertje"! Fijn toch, dat een pastoor zich geen zorgen hoeft te maken over al dat regelwerk, een goede koster is goud waard, dan kan de pastoor zich vooral bezig houden met de Heilige mis.

Je kon Toon ook wekelijks in de kerk vinden als die was opengesteld voor de soepbus. Iedereen vond het fijn om dan met Toon een praatje te maken onder het genot van een kop soep.

In de jaren dat Toon nog beter vooruit kon, is hij ook regelmatig acoliet geweest bij uitvaarten in de Lucia-kerk.

Hij genoot van het vrijwilligerswerk en de zorg voor "zijn kerkgebouw". Hij vond het erg fijn iets te kunnen

Op gepaste wijze werd afscheid genomen van koster Toon van de Reek F| © Arnoud Meulendijks

betekenen voor zijn medemens. De parochie is hem daarvoor erg dankbaar.

In "zijn kerk" de Goddelijke Voorzienigheid en St.-Anna hebben wij in de H. Mis van zaterdag 22 mei 2021 om 17.00 uur op gepaste wijze van koster Toon afscheid genomen. En hebben alle kerkgangers van hem als koster afscheid kunnen nemen. De H. Mis werd op zijn verzoek opgeluisterd door Gertie en Anke met begeleiding van onze organist Jan van de Beek. "Die kunnen zo mooi zingen!" Wij danken Toon voor alles wat hij

voor onze parochianen heeft gedaan en wensen hem alle goeds voor de toekomst. De pastoor heeft Toon namens het parochiebestuur aan het einde van de mis bedankt met een mooi biedermeiertje en de Damiaan bedankkaars. De parochie vindt het erg fijn dat zijn taak wordt waargenomen door Diny van Loon en Jan Dirkx, die al jaren als lector dienst deden.

Namens het bestuur van de parochie Damiaan de Veuster te Helmond Arnoud Meulendijks.

Bemoedig elkaar!

Iets wat mensen veel te weinig doen is: elkaar bemoedigen.

We hebben vaak oog voor negatieve dingen, dingen die niet goed lopen en we zetten dat ook graag in de verf. Meer dan het negatieve is er veel positiefs. Dat zetten we minder in de verf, we vinden het positieve dikwijls normaal. Dat is op het werk zo, in het gezin, in het verenigingsleven.

Wat goed loopt, daar spreken we te weinig over. Wat stroef of verkeerd loopt, wordt te veel in het licht gezet. We moeten het negatieve natuurlijk niet gaan verzwijgen maar het mag ons niet tot dat negatieve laten beperken. Ook in de Kerk zien we dat. Door zaken die minder goed lopen zo te gaan opkloppen, dreigen sommigen het vele goede niet meer te zien. Ook trekken we het negatieve dikwijls door in onze toekomstdromen, durven we toch te dromen van een mooie toekomst? Bemoedigen wij elkaar ook wel eens? Het volgende mooie verhaal mag er ons eens over laten nadenken.

"Twee mannen, allebei ernstig ziek, deelden samen een ziekenhuiskamer. Een van hen moest elke dag in de middag een uur rechtop zitten om de vloeistof in zijn longen te laten weglopen. Zijn bed stond naast het enige raam in de kamer. De andere man kon alleen maar plat op zijn rug liggen. Ze voerden lange gesprekken met elkaar. Elke dag als de man bij het raam recht moest zitten, vertelde hij de andere wat hij allemaal zag als hij uit het raam keek. De liggende man leefde echt naar dat uur wanneer de kamergenoot hem uitvoerig vertelde wat er zich buiten afspeelde. Het uitzicht was op een mooi park met een grote vijver, waarin eenden en zwanen spetterden en waar kinderen met hun modelbootjes op het water speelden. En van jonge verliefde

paartjes die hand in hand liepen op de paadjes tussen bloemen met allerlei prachtige kleuren. De man bij het raam vertelde alles zo gedetailleerd dat de man die plat lag zijn ogen sloot en alles als een film voor zich zag verschijnen. Dagen verstreken en werden weken...

Op een morgen kwam een zuster voor de verzorging en tot haar grote schrik trof ze het levenloze lichaam van de man bij het raam aan. Hij was vredig in zijn slaap gestorven. Op een moment dat het gepast leek, vroeg de andere man of hij de plaats bij het raam mocht hebben. De zuster was blij dat ze het voor de man kon doen. Toen ze er zeker van was dat hij comfortabel lag, verliet ze de kamer.

Langzaam en met pijn probeerde de man zich zo op te richten dat hij uit het raam kon kijken om een blik in de echte wereld te werpen. Hij keek recht tegen een grote kale muur op. Toen de zuster op de kamer kwam, vroeg hij aan haar wat de overledene bezielde omdat hij over zoveel mooie dingen vertelde als hij naar buiten keek. De zuster vertelde hem dat de overledene blind was en dus niet eens de muur buiten kon zien. Ze zei: "Misschien wilde hij jou alleen moed geven om vol te houden."

Hoe bemoedig ik mijn medemens? Bemoedigen hoort ook tot de naastenliefde!

WWW.DAMIAANHELMOND.NL

**Gastvrij, sociaal
en vriendelijk.**

Ik ben er voor u. Voor, tijdens en na de uitvaart. Ook als u niet of elders verzekerd bent.

Monuta Magis
Warandelaan 62, Helmond
T 0492 - 666 000
E jmagis@monuta.nl
I www.monutamagis.nl

Monuta **Magis**
De steun bij ieder afscheid.

Gravendienst

A. C. van der Burgt en zn. VOF

**Alde Biezenstraat 30
5421 BG Gemert
06-53718849**

info@vanderburgtgemert.nl

overleden†

Met een kerkelijke uitvaart (in de kerk of in het crematorium verzorgd door de parochie) namen wij afscheid van:

18-03-2021

Noud Kuijken, 77 jaar, Trudokerk

23-03-2021

Corrie van de Waterbeemd- van de Kimmenade, 74 jaar, Luciakerk

28-03-2021

Thea Schwering-Rovers, 91 jaar, Trudokerk

01-04-2021

Jozef van Vijfeijken, 86 jaar, Luciakerk

02-04-2021

Pieter Boetzkes, 84 jaar, Trudokerk

07-04-2021

Tiny Bogers, 67 jaar, Luciakerk

12-04-2021

Sjef Kemper, 86 jaar, Luciakerk

15-04-2021

Nellie Vissers-Snijders, 78 jaar, Trudokerk

17-04-2021

Truus van den Akker-de Boevere, 99 jaar, Luciakerk

19-04-2021

Marjolein Sars, 59 jaar, uitvaartcentrum

25-04-2021

Béatrijs Hunink- van Thiel, 86 jaar, Trudokerk

27-04-2021

Lena de Wit – van der Putten, 101 jaar, Luciakerk

16-05-2021

Bert van de Kerkhof, 96 jaar, Trudokerk

Denk zelf

Lang geleden leefde in Noord-Afrika
een man met zijn vriendin en zijn zoon
die zich ontpopt als knappe orator
en als bisschop een toppositie verwerft.
Zijn naam is Augustinus. 1]

Augustinus laat 600 preken na, 130 titels
en 300 brieven; zijn indrukwekkendste
beschouwingen brengen hem tot dit inzicht:
denk niet dat je van mij alles kunt leren.
Luister vooral naar God en denk zelf.

Denk zelf, wees niet bang, wees iemand,
laat niet de pastor, de dokter, je leraar,
je man, je vrouw voor je denken,
kom voor jezelf op, durf en denk zelf.

Overweeg Augustinus' woorden:
men zegt: de tijden zijn slecht,
leef goed en de tijd is goed:
wij zijn de tijden, de tijden
zijn wat wij ervan maken.

Ik ben de tijd, ik ben licht, ik denk zelf,
ik kan mijn wereld ten goede sturen,
ik handel in de sfeer van Augustinus:
Het gaat niet om wat we meemaken,
het gaat om wat we doen.

Ik wil mijn leven in dienst stellen
van wat het rijkste en beste is,
van het doel mijn geboorte:
mens worden, mens zijn, medemens zijn,
leven op Gods liefdevolle hoogte.

Frans Boddeke CSsR

1 Augustinus leefde van 354 tot 430 en schreef onder andere het boek Confessiones- Belijdenissen en De Civitate Dei- De Staat Gods.

De heilige Antonius van Padua: feestdag 13 juni

Eerste hulp bij verloren voorwerpen

DAMIAAN In juni 2012 brandde het gemeentehuis van Waalre, een dorp onder de rook van Eindhoven, grotendeels af. Nederland was geschokt omdat de vuurzee ontstond als gevolg van een aanslag met twee verschillende personenauto's. De aanslag op het monumentale pand uit 1929 werd landelijk ervaren als een aanval op de rechtsstaat. Drie verdachten werden opgepakt, maar moesten wegens gebrek aan voldoende bewijs weer worden vrijgelaten. Het feit dat voor deze daad nog altijd niemand is veroordeeld, frustriert velen nog steeds.

De box met het beeldje van Antonius van Padua tegen het bouwhek in Waarle.

Rechercheur Antonius
Een van hen – hij of zij is onbekend – gaf aan deze frustratie een bijzondere uiting. Iemand hing tegen een bouwhek rond de ruïne van het gemeentehuis een lichtgroene box van kunststof. Er zouden bijvoorbeeld legoblokken in gezeten kunnen hebben. In die box stond een beeldje van Antonius van Padua en een novena-kaars. Onder het ‘kapelletje’ hing een schietgebedje: ‘Heilige Antonius van Padua zorg ervoor dat de daders van dit misdrijf óók gevonden worden.’ Tot op heden is deze bede niet gehonoreerd, maar dat kan natuurlijk nog komen. Want als je mensen vraagt of Antonius helpt in geval van verloren zaken, dan is het antwoord opvallend dikwijls bevestigend. De aanroep van Antonius van Padua in het bijzondere kapelletje tegen het bouwhek was een vrije variant op het bekende schietgebedje ‘Heilige Antonius beste vriend, maak dat ik ... terugvind’. Bij ... vul je dan in wat je bent kwijtgeraakt en wat je zoekt.

Een Portugese Italiaan
Antonius van Padua is een van de twee bekendste heiligen luisterend naar de naam Antonius. Zijn mischien nog net iets beroemdere naamgenoot is Antonius Abt, feestdag 17 januari en in de volksmond beter bekend met de toevoeging ‘met het varken’. Zijn bekendste attribut is een varken. Toen hij als kluizenaar in de woestijn in Egypte leefde, verscheen de duivel hem een keer in de gedaante van dit dier. Ten tijde van de mond- en klauwzeercrisis in

het begin van deze eeuw kochten veel boeren een beeldje van Antonius Abt, met het varken.

Het heiligenbeeld van Antonius van Padua – feestdag 13 juni – is heel wat minder spectaculair. Gekleed in het habijt van de franciscanen draagt hij het Kindje Jezus op zijn linkerarm. In zijn rechterhand houdt hij een lelie, teken van zuiverheid. Zijn gezicht staat zo mogelijk nog devoter dan dat van Onze-Lieve-Heer, die op afbeeldingen met Antonius van Padua in verband wordt gebracht omdat Hij hem vlak voor zijn dood zou zijn verschenen. Franciscus van Assisi benoemde Antonius van Padua tot belangrijkste theologische leidsman van de franciscaanse beweging.

Pas aan het eind van zijn leven vestigde Antonius zich in Padua. Hij werd in 1195 in Lissabon geboren. De kathedraal is gebouwd op de plek van het geboortehuisje van Santo Antonio de Lisboa, een van de beschermheiligen van Portugal. In Lissabon en in heel het land kom je overal afbeeldingen van hem tegen. Tot verdriet van de Portugezen gingen de Italianen met hem aan de haal. De volksprediker overleed op 13 juni 1231 in Arcella bij Padua. Ongewoon snel, het jaar daarop, werd hij heilig verklaard. In 1263 werd zijn gebeente overgebracht naar de speciaal gebouwde Antoniusbasiliek in Padua.

Heilige van het volk
De stad werd een van de grootste

pelgrimsplaatsen van Italië. Per jaar komen er miljoenen mensen op bezoek bij de patroon van de verloren zaken. De heilige Bonaventura (14 maart) stimuleerde zijn verering door op te merken: ‘Zoek je wonderen, ga dan naar Antonius.’ Het bekende schietgebedje ‘Heilige Antonius beste vriend...’ is nog steeds zeer populair en wordt vaak gebeden. En hoe actueel deze heilige in het volksgeloof nog wordt beleefd, maakte het kapelletje tegen het bouwhek van het vernielde – en inmiddels weer herstelde – gemeentehuis van Waalre wel duidelijk.

Het volksgeloof wist Antonius van Padua altijd wel te vinden. In sommige kerken kun je nog speciale offerblokken met het opschrift ‘Antoniusbrood’ vinden. Dit gebruik ontstond in 1890 in het Franse Toulon. Als een gebed tot Antonius van Padua om iets terug te vinden was verhoord, stopte je uit dankbaarheid een muntstuk in het offerblok. Het tegenovergestelde van belonen is straffen. Bleek hij doof voor de smeekbede ‘Heilige Antonius beste vriend...’ dan werd het beeld voor straf in de hoek geplaatst. Dit gebeurde nog in de jaren ‘50 in de Kempen. Maar na deze straf kreeg hij snel zijn vertrouwde plaats te midden van de santenkraam van het Rijke Roomsche Leven, want doorgaans blijkt de heilige een goede hulp bij verloren zaken.

Paul Spapens
Overgenomen uit Gerardus Magazine 2019/3.

Rondom de kapel op de Hortsedijk begraafplaats

DAMIAAN Sinds 1954 bestaat de kapel op de Hortsedijk begraafplaats, inmiddels omgedoopt tot Onze lieve Vrouw Tenhemelopneming begraafplaats.

Deken Bernardus van der Hagen.
In de Helmondse volksmond ook wel
"pastoorke Van der Hagen" genoemd.
F | ©RHC Eindhoven.

Een markante pastoor in de geschiedenis van de parochie OLV Tenhemelopneming is deken B. van der Hagen (1871- 1951). De OLV-parochie ontstond doordat Helmond eind 19e eeuw hard groeide.

De Lambertusparochie en de Heilig Hart-parochie, deze laatste ontstond in 1899, werden al snel te groot zodat er een nieuwe parochie aan de westkant van het kanaal werd opgericht: OLV Tenhemelopneming. Kapelaan

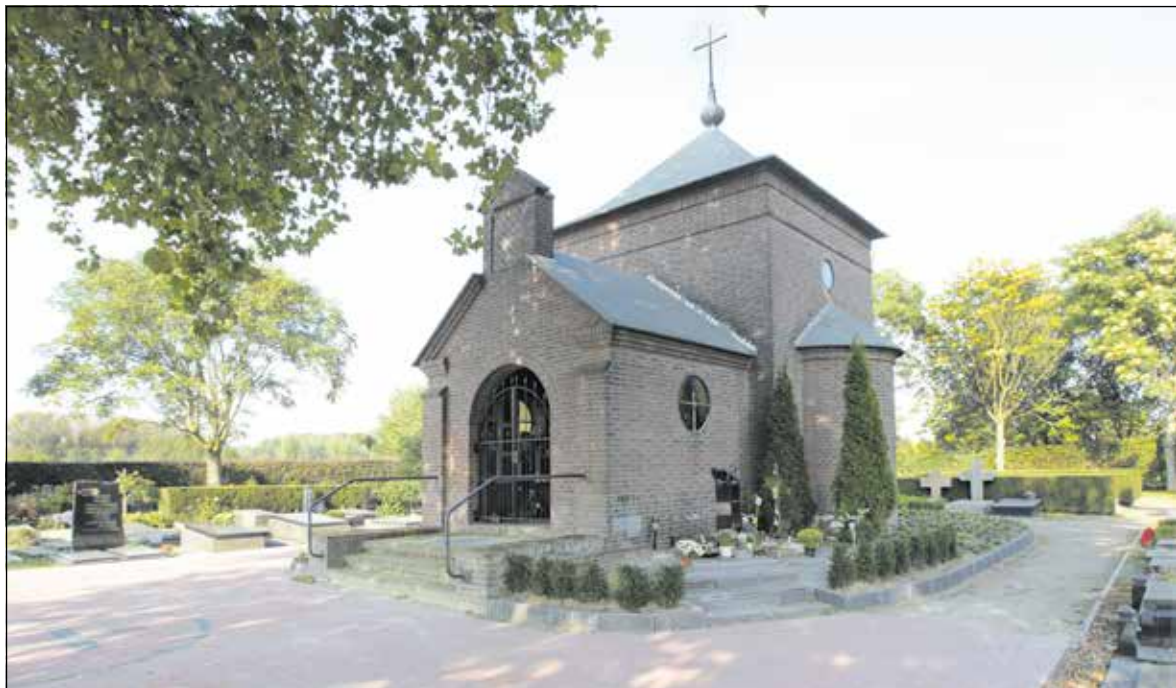
van der Hagen werd in 1915 bouw-pastoor van de kerk aan de Wilhelminalaan.

In 1940 werd de kapelaan tot Deken van Helmond benoemd. Hij deed veel voor de Helmondse gemeenschap, zoals het oprichten van de Ambachtsschool. Voor zijn grote verdiensten voor de stad werd Deken van der Hagen in 1946 de eerste ereburger van Helmond.

Kort na zijn emeritaat in 1950 overleed hij. Na de pontificale H Mis werd hij begraven aan de (latere) Hortsedijk.

Bij de herdenking van zijn eerste sterfdag op de begraafplaats in 1952 waren er vele mensen op de been. Er moest zelfs een instructie komen voor het parkeren van auto's op wat toen nog de Stiphoutseweg heette. Vele parochianen hadden het idee om een monument op te richten: een kapel boven het graf van Deken van der Hagen. De bevolking van Helmond ging massaal schenken door middel van uitgedeelde collectzakjes.

Het ontwerp van de kapel was van

De kapel boven het graf van Deken van der Hagen. F | © Archieffoto Mario Coolen.

architect Jan Magis en leerlingen van de Ambachtsschool bewerkten het hout en maakten smeedijzeren ornamenten. Het motto was "Heel Helmond bouwt mede, aan het monument, Deken van der Hagen ter ere".

Op 9 maart 1953 verleende de gemeente de bouwvergunning en op 1 november 1954 werd de kapel ingezegend door Deken van Haaren, onder grote belangstelling van de gelovigen. Gegevens ontleend aan tekst van "Geschiedenis Helmond" en uit "Het leven in Helmond", losbladige uitgave.

Madelon Hetteema de Fraiture.

De inzegening van de kapel in 1954 door Deken van Haaren (Fotograaf onbekend).

Bre
mink
Administratiekantoor

Burgemeester Krollaan 21B
5707 BA Helmond
T: 0492 317420
www.bremink.nl

- ◆ Administratieve dienstverlening
- ◆ Fiscale dienstverlening
- ◆ Starterbegeleiding

AANLEG • ONDERHOUD • BESTRATING

THIJSSSEN
HOVENIERS

Gasthuisstraat 25 5708 HH Stiphout (T) 0492 382499
(M) 06 22571611 (E) info@thijssenhoveniers.nl

WWW.THIJSSENHOVENIERS.NL

Omdat iedereen anders is...

Van ons
24-uurs mortuarium
krijgt elke nabestaande
een eigen sleutel.

UITVAART SPIERINGS

0492 525000 | UITVAART@SPIERINGS.COM | WWW.SPIERINGS.COM

De ouders van Maria en de grootouders van Jezus

Joachim en Anna

DAMIAAN Sint Joachim en Sint Anna zijn volgens de katholieke, orthodoxe, anglicaanse traditie de ouders van Maria en dus de grootouders van Jezus. Zij worden voor het eerst genoemd in het proto-evangelie van Jacobus, een van de apocriefe boeken van het Nieuwe Testament. De Katholieke Kerk gedenkt beide heiligen op 26 juli, daags na het apostelfeest van Jacobus de Meerdere.

Veertig dagen vasten

Volgens het Proto-Evangelie van Jacobus zou Joachim een vrome en welvarende man zijn uit het Huis van David. Hij was getrouwd met Anna. Zij hadden geen kinderen. Hij zou regelmatig hebben geschonken aan de armen en geofferd in de Tempel. Op zekere dag toog hij opnieuw naar de Tempel om te offeren. De priester evenwel stuurde hem terug omdat "hij geen nageslacht voortgebracht had in Israël". Hierop zou Joachim zich met zijn kudde hebben teruggetrokken in de woestijn waar hij veertig dagen vastte. Zijn vrouw Anna meende dat Joachim om het leven was gekomen.

Klaagzang van Anna

Terwijl Joachim zich terugtrok in de woestijn, gaf Anna zich over aan weeklaag nu zij – naar zij dacht – weduwe geworden was, en kinderloos zou sterven. Zij sprak volgens Jacobus de woorden:

Wee mij, wie heeft mij verwekt en welke schoot heeft mij gebaard? Want ik ben een vervloeking geworden in de ogen van de kinderen van Israël, zij hebben mij bespot en uit de tempel van de Heer weggehoond, Wee mij, met wie ben ik te vergelijken?

Niet ben ik te vergelijken met de vogels des hemels, want ook de vogels des hemels zijn

vruchtbaar voor U, Heer.

Wee mij, met wie ben ik te vergelijken?

Niet ben ik te vergelijken met de dieren van de aarde, want ook de dieren van de aarde zijn vruchtbaar voor U, Heer.

Wee mij, met wie ben ik te vergelijken?

Niet ben ik te vergelijken met deze wateren, want ook deze wateren zijn vruchtbaar voor U, Heer.

Wee mij, met wie ben ik te vergelijken?

Niet ben ik te vergelijken met deze aarde, want ook deze aarde brengt haar vruchten voort in haar seizoen en prijst U, Heer!

Verschijs van engelen

Meteen hierop verscheen een engel aan Anna, die haar zei dat God haar gebeden had verhoord en dat zij een kind ter wereld zou brengen "waarover op heel de bewoonde wereld zal worden gesproken". Anna beloofde terstond het kind "als gave af te staan aan de Heer, mijn God, en het zal Hem zijn leven lang dienen". Terzelfder tijd werd ook Joachim door een engel ingelicht over zijn aanstaand vaderschap, waarop hij terugkeerde naar Anna. Negen maanden later werd een meisje geboren dat zij Maria noemden. In de Katholieke Kerk wordt dat gevierd op Maria Geboorte (8 september).

Het beeld 'Sint Anna te Drieën', te bewonderen in de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid in Helmond-West. F | ©Masja Vlamincx.

Gouden Poort

Volgens het proto-evangelie van Jacobus keerde Joachim na het visioen van de engel terug naar zijn eigen huis, waar Anna hem in de deuropening opwachtte. Een andere, bekende, versie wil dat Joachim zich na de openbaring van de engel, en op diens aanwijzingen, vervoegde bij de Gouden Poort van Jeruzalem. Daar zou hij zich verenigd hebben met zijn echtgenote. Deze versie van het verhaal komt voor in de Legenda Aurea ('Gouden Legenden'), een

grote verzameling heiligenlevens die in het begin van de dertiende eeuw werd samengesteld door de dominiiaan Jacobus de Voragine. De scene van Joachim en Anna bij de Gouden Poort is door verschillende kunstenaars uitgebeeld, onder wie Giotto.

Maria Presentatie

Als beloofd besloten Joachim en Anna hun enig kind "af te staan aan de Heer". Toen het meisje drie jaar oud was, brachten zij haar naar de Tempel. De daarop volgende ge-

beurtenissen, worden door Jacobus als volgt beschreven: En de priester ontving haar en nadat hij haar gekust had zegende hij haar met de woorden: "De Heer heeft uw naam groot gemaakt onder alle geslachten. In u zal de Heer in de laatste dagen zijn verlossing aan de kinderen van Israël openbaren."

En hij zette haar op de derde tree van het altaar en de Heer God deed genade op haar neerdalen en zij danste op haar voetjes en het hele huis Israël kreeg haar lief. En haar ouders vertrokken weer, vol verwondering, en zij loofden de almachtige God, omdat het kind zich niet had omgekeerd.

En Maria bleef in de tempel van de Heer als een pikkende duif en zij ontving voedsel uit de hand van een engel. Deze gebeurtenis wordt Maria Presentatie genoemd. De Kerk gedenkt de opdracht van Maria in de Tempel op 21 november.

Sint Anna te Drieën

Aan het einde van de Middeleeuwen werd de devotie tot Sint Anna in het Rijnland en in de Nederlanden bijzonder populair. Dit resulteerde onder meer in een grote hoeveelheid beelden en schilderijen waarop Anna, Maria en Jezus stonden afgebeeld. Vaak zo dat Maria die Jezus op schoot hield, zelf op schoot zat bij haar moeder.

Deze beeltenissen worden 'Sint Anna te Drieën' genoemd. In de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid in Helmond-West is zo'n beeld te bewonderen!

Maria Tenhemelopneming 15 augustus Lief en leed gedeeld

DAMIAAN Een ouder echtpaar vertelde onlangs hoe het gaat wanneer de kinderen op bezoek komen. Wanneer vader alleen in de kamer zit, dan kijken de kinderen de kamer rond en vragen verbaasd: "Is Mama niet thuis?" In veel gezinnen gaat dat zo.

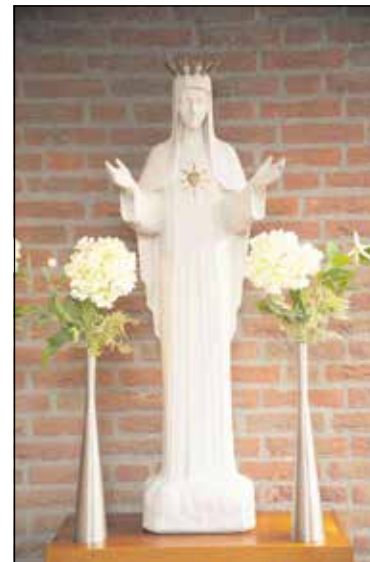
Moeders hebben een eigen plek. Ze brengen een sfeer van vertrouwen; ze luisteren en lossen zaken met zachte hand op. Ze zorgen voor warmte en brengen sfeer in huis. In de kerk lijkt dat hetzelfde te zijn. Kerken zijn in het weekend – met een beetje geluk – voor de helft gevuld. Er verschijnen steeds vaker berichten in de krant over kerkgebouwen die worden gesloten; maar tegelijkertijd zie je het wonderlijke gebeuren dat kapellen volstromen. Zelfs heel wat jonge mensen vertellen dat ze niet zo vaak naar de kerk gaan, maar wel regelmatig bij Maria een kaars aansteken; even rust vinden en een

gebed schrijven in een intentieboek. Het is in de familie van de kerk zoals in menig gezin: heel wat mensen komen achterom binnen. Ze herkennen in Maria de moeder die hen begrijpt, die met zachte hand kracht geeft; die tijd heeft en er altijd is wanneer je binnenkomt. In veel verhalen hoor je juist dat terug. Maria schenkt vertrouwen. In haar kapellen mag je komen met je lief en leed. Je mag er een traan laten vallen of dankjewel zeggen. Moeder Maria houdt voor velen de achterdeur naar God open. De engel die haar in de Bijbel heeft bezocht, leek dat al te weten. Hij stapt in haar

huisje in Nazareth binnen, zomaar, onverwacht. De engel vindt bij Maria een luisterend oor en een begrijpend hart. "God heeft jou nodig" zegt de engel. En Maria zegt: "Laat dan maar in Godsnaam gebeuren wat goed is!" Wanneer God onze geschiedenis binnenstapt dan doet Hij dat niet via de voordeur van rijken en machtigen; niet via poorten van paleizen, maar door de achterdeur van een meisje uit Nazareth. En Maria begrijpt heel goed wat God doet. Zo hoorden wij haar vandaag uitzingen in het Magnificat. In haar lofzang. God komt meestal langs de achter-

deur binnen; machtigen stoot Hij van hun troon, maar kleine mensen maakt Hij groot. Wie veel heeft staat met lege handen en wie niets heeft mag ontvangen. Wanneer de kerk in onze tijd toekomst wil hebben, dan moet zij geen gouden deuren openen, geen machtige poorten. Maar dan moet zij zijn als de vertrouwde achterdeur in onze samenleving. Een plek waar mensen welkom zijn zoals ze zijn met al hun pijn en sacherijn. Een deur waarachter je warmteervaart. Een opening naar een wereld van liefdevol geloof en hartelijke nabijheid. Om grote kerkgebouwen open te houden moet je daarom goed kijken naar kleine kapellen. Want daar wordt lief en leed gedeeld. Daar mag je komen, wie of wat je bent; wat je kleur of achtergrond ook is en ongeacht waar je vandaan komt; hoe groot of gebroken je ook bent. Want

Maria houdt daar de deur open. Moeder is daar thuis. Laten wij haar groeten en bidden om haar voorspraak voor de gemeenschap van de kerk en voor ieders persoonlijke noden en intenties.

Mariabeeld in de kerk Goddelijke Voorzienigheid Helmond-West. F | ©Masja Vlamincx.

NLdoet rondom het herdenkingsmonument Mierlo-Hout

Een mooie en zonnige afsluiting van het adoptiejaar met leerlingen. F | ©Mario Coolen.

Op vrijdagochtend 28 mei nam stichting HMMH weer deel aan de jaarlijkse vrijwilligersactie van NLdoet/Oranje Fonds. Traditiegetrouw worden er op die ochtend, bij het herdenkingsmonument en de gedenksteen in de Slegersstraat schoonmaakklusjes uitgevoerd door kinderen van de basisscholen in Mierlo-Hout.

Het monument wordt beurtelings geadopteerd door een van scholen in de wijk. De stichting probeert op deze manier de leerlingen zoveel mogelijk te betrekken bij de geschiedenis van de 2e Wereld Oorlog en

het belang van de vrijheid. Dit initiatief wordt ook door de schoolleiding al jarenlang van harte ondersteund.

In 2020 werden de leerlingen van het Kindcentrum Mierlo-Hout uitgeno-

digd om het monument te adopteren. Vervolgens vormt NLdoet tevens de afsluiting van het adoptiejaar.

Na een lange periode van regen, wind en lage temperaturen werd iedereen juist op deze morgen getrakteerd op een heerlijk zonnetje.

De kinderen gingen direct ijverig aan de slag met het schoonvegen van de stoep maar ook de vlaggenmasten,

bankjes, borden en zelfs het hekwerk kregen een grondige poetsbeurt.

Na al dat harde werk was het tijd voor een versnapering en werd vanuit de stichting, als blijk van waardering, voor een jaar lang goede zorgen een certificaat uitgereikt.

Deze oorkonde bestemd voor aan de wand werd namens juffrouw Dominique in ontvangst genomen door

Conciërge Willy. Natuurlijk bij een conciërge meteen in goede handen want waarschijnlijk hangt het lijstje nu allang op een mooie plek, aan een spijker in het schoolgebouw.

Vanaf september is het de beurt aan OBS 't Hout.

Dan wordt deze school, weer uitgenodigd om het herdenkingsmonument Mierlo-Hout te adopteren in het 77e bevrijdingsjaar.

Op 20 juni vieren we vaderdag. Een dag waarop vele vaders bijzondere aandacht krijgen. Zeer waarschijnlijk moeten we deze viering van Vaderdag in het verlengde zien van Moederdag, die al veel eerder gevierd werd. Anderzijds kunnen we er ook niet aan voorbij lopen dat de reclame voor deze viering voortvloeit uit de behoefte van de commercie of de handel.

Vader heeft in onze cultuur al eeuwenlang een bijzondere plaats in het gezin en daarbuiten. Hij is jarenlang de baas genoemd in de familie, de kostwinner die het geld in het laatje moest brengen, degene die besliste over dingen die belangrijke materiele gevolgen hadden.

Hij vormde ook het gezag, vaak met de straffende hand, binnen de kring van het gezin. En naar buiten toe was hij degene die verantwoordelijk was voor het gezin.

In de laatste jaren is de gedachte van gelijkheid van alle mensen ook mee gaan spelen in het verwachtingspatroon van man en vrouw, van vader en moeder binnen het gezin. De rol van man en vrouw in onze samenleving ligt niet meer zo duidelijk vast. In dit verband horen we ook over gelijke rechten en kansen voor man en vrouw.

Zo horen we geluiden van vaderschapsverlof, rechten van een vrouw om naast huishoudelijk werk ook

andere betaalde werkzaamheden te verrichten. In dit licht komen bij het noemen van vader allerlei andere gedachten op. Een van beide ouders die als partner gelijke rechten en plichten heeft. Iemand die samen met zijn partner verantwoordelijk is voor het gezin ook naar buiten toe. Vanuit deze achtergrond krijgt het woord vader een andere klank. En dat heeft niet alleen gevolgen voor de wijze waarop je naar je vader kijkt of over hem denkt. Het werkt ook door in onze gedachten over God

als een vader. Velen weten geen raad met het oude beeld van vader. Vaak komt bij deze gedachten iets op van iemand, die het voor het zeggen heeft, die de baas is, die eventueel met harde hand zijn gezag laat gelden, iemand die boven je staat. Het kost soms heel wat moeite om dat beeld voor jezelf te veranderen, dat je van jongs af aan hebt meegekregen.

Is het niet zo, dat het denken en het spreken over God veel overeenkomsten heeft met ons denken en praten over elkaar in dit geval over vader en moeder en hun onderlinge verbondenheid.

In de Bijbel komt het beeld van God als een partner vaak naar voren. Hij wordt iemand die naast je staat, die

jou in jouw verantwoordelijkheid voor het leven van jezelf en anderen geeft of met jou deelt. Iemand die niet zozeer boven je staat maar met jou op weg gaat. Iemand die niet de straffende hand opsteekt maar jou de hand reikt om zo verder te gaan.

Vaderdag mag zo tegen deze achtergrond een bijzondere klank krijgen: aandacht voor één uit ons midden, die op eigen wijze mede verantwoordelijkheid draagt voor het geluk van mensen om hen heen in het bijzonder van het gezin.

Met de erkenning en ter bevestiging van deze rol mogen de vaders in de bloemetjes worden gezet en is de viering van Vaderdag zeker op zijn plaats.

Mensen in het nieuws

De pastoor op Facebook

**Mag jij wel op Facebook?
(en Instagram...)**

Mag jij ook bier drinken?

Ik moet soms heel hard lachen als jongeren mij zulke vragen stellen. Kennelijk hebben veel jongeren nog een heel ouderwets beeld van een pastoor...

Ja, gelukkig mag ik bier drinken... en wijn ook (net als Jezus..)

En ja, ik mag ook op Facebook! En onze parochie ook!

Sterker nog, onze paus Franciscus stimuleert de pastores juist om meer gebruik te maken van socialmedia. Het is namelijk een perfecte manier om onze boodschap onder de mensen te brengen. Ik hoor vaak terug dat mijn Facebookvrienden mijn preek gelezen hebben. Het bereik van je boodschap is door so-

cialmedia groter dan alleen op de preekstoel.

Ik vind Facebook en ook Instagram heel erg leuk. Ik volg de mensen ook uit mijn vorige parochies. Ik zie kinderen mooie volwassen mensen worden. Ik lees over ziekte en teleurstelling. Ik zie dat jongeren een kindje gekregen hebben en ik lees hoe mensen worstelen met levensvragen, ziekte of sterven.

Door socialmedia blijf je een band houden met de mensen uit je vorige parochies, maar ook met mensen uit mijn jeugd of met familie die je anders ook niet zo vaak ziet of spreekt.

Facebook geeft letterlijk een gezicht aan veel mensen en hun bezigheden. Op deze manier kun je als

kerkgemeenschap ook nabij zijn en van je laten horen. Al is het maar door een felicitatie te sturen bij een verjaardag, geboorte van een kind of op andere bijzondere momenten.

Ja, Facebook is een mooi medium, al moet ik wel zeggen dat een biertje drinken en echte ontmoetingen nog altijd mijn voorkeur heeft!

Pastoor Pieter Scheepers.

Heilig doopsel Luciakerk

Evangeline Kocken. Dochter van Maikel Kocken en Shirley van der Putten.

Bodhi van den Akker. Zoon van Aron van den Akker en Sanne Daans.

Quinn. Zoon van Ruud van de Westerlo en Cellie van de Laar.

Heilig doopsel Trudokerk

Jan Jegerings. Zoon van Maikel Jegerings en Wilma Rooijackers

Welkom in ons parochiegezin. Moge het Licht van Christus, zichtbaar in de doopkaars, jullie tot gids zijn in het verdere leven.

Zieken

Goede moed en sterkte toegewenst in deze moeilijke tijd. Een speciaal gebed voor jullie!

Overledenen

Gedenken wij in ons gebed al onze

lieve doden. Dat zij mogen rusten in Gods vrede.

Examens

De jongeren die examens hebben gedaan wensen wij: succes en een positieve uitslag!

Jarigen

Jong en oud die jarig zijn in de komende weken wensen wij een fijne verjaardag en Gods Zegen in het nieuwe levensjaar!

Vormelingen

Draag de Geest van God in je hart en laat dat zien in je gedrag naar anderen!

Nieuwe parochianen

Van harte welkom in onze parochie in de hoop dat u zich thuis mag voelen en stevig mag ingroeien in ons midden!

Cor van de Burgt.

Rie van der Velden.

Koninklijke onderscheiding

Het heeft Zijne Majesteit behaagt... Om drie parochievrijwilligers te decoreren met een koninklijke onderscheiding.

Wij feliciteren onze vrijwilligers van harte! Dank voor al jullie inzet en hopelijk blijven jullie nog lang actief verbonden met onze parochie!

Mario Coolen.

Nieuw gezicht parochiecentrum

DAMIAAN Eric Debougnoux gaat stoppen op het parochiecentrum van Stiphout. Wij wensen hem alle goeds!

Dit parochiecentrum gaat het parochiekantoor worden voor de gehele Damiaanparochie. Hier kunt u in de toekomst terecht voor misintenties, doopafspraken, uittreksels, informatie en noem maar op.

Jacqueline van der Zanden, is op vrijdag aanwezig, maar naast haar is er sinds half mei ook een nieuw gezicht werkzaam tijdens de overige werkdagen.

Mijn naam is Joke van Eemeren en sinds kort werkzaam op het secretariaat.

Ik ben 52 jaar geboren en getogen in Mierlo-Hout en woon daar met heel veel plezier. Verder zet ik mij in bij de wijkraad Mierlo-Hout alwaar ik o.a. activiteiten voor jongeren organiseer en penningmeester ben. Verder wandel ik graag en schilder ik graag bij de schilderclub.

Ikzelf ben op het secretariaat aanwezig van maandag t/m donderdag van 9.00 - tot 12.00 uur. Het secretariaat is gevestigd op de Dorpsstraat 34 in Stiphout waar u van harte welkom bent. Ook kunt u mij bereiken op het telefoonnummer 0492-523147 en secretariaat@damiaanhelmond.nl

Joke van Eemeren is het nieuwe gezicht op het Damiaan parochiecentrum.

F | © Mario Coolen.

WWW.DAMIAANHELMOND.NL

stichting
hart voor
minima
met ANBI status

**Doneer en
help gezinnen
in nood!**

www.hartvoorminima.nl

Even tijd nemen voor de Heer

DAMIAAN In 1342 vloog de Sint Trudokerk in Stiphout in brand ten gevolge van een blikseminslag. Een boer, Jan Baloys, liep de kerk in om twee geconsacreerde hosties te redden. Het lukte hem mede omdat volgens pastoor Jan Hocaerts, die zelf de moed niet had om ze te redden, het vuur in tweeën splitste waardoor Jan Baloys een gewisse vuurdood bespaard bleef.

Het Mirakel van Stiphout was geboren. Het dorp werd snel een bedevaartplaats waar het geredde Sacrament werd aanbeden. Vele mensen werden genezen van kwalen zoals de pest, stomheid, kreupelheid en blindheid, maar ook van psychische aandoening die vaak werden bestempeld als ‘bezetenheid door de duivel’. In 1633 zijn de hosties verdwenen na plundering van de kerk door Kroatische huurlingen. Ook al waren openbare godsdienstoefeningen voor de katholieken tot in de 19e eeuw verboden, Stiphout bleef een bedevaartsoord waar mensen kwamen voor Eucharistische aanbidding.

In de huidige Sint Trudokerk is een glas-in-lood raam gewijd aan het Mirakel. De tekst daarbij luidt:

F | ©Kerkfotografie.nl

*Als 't hemels vier dees kerk soo schrikkelijk dee blaeken
en branden dat geen mensch daar cost ontrent genaecken
laat Jan Baloys syn ploech en met pastoors consent
haelt ongeseeert uit 't vier het heylich sacrament*

**Toen het hemels vuur deze kerk zo vreselijk deed blaken (in vuur en vlam staan),
zodanig dat geen mens er naar binnen durfde te gaan,
liet Jan Baloys zijn ploeg achter en haalde met de toestemming van de*

pastoor het heilig sacrament ongedeerd uit het vuur.

Het is goed om deze traditie van eucharistische aanbidding in Stiphout weer op te pakken. Nu de deuren

van de Trudokerk open staan, zijn er meer en meer mensen, vooral dagjesmensen, die de kerk even binnengaan om een kaarsje aan te steken of voor een moment van stilte en gebed. Juist deze mensen willen we in de gelegenheid stellen om even tijd te nemen voor een ontmoeting met de Heer.

Deze ontmoeting zal de komende zomermaanden mogelijk worden gemaakt. In de Trudokerk zal gedurende de maanden mei t/m september iedere zaterdagmiddag een half uur van stilte en gebed worden gehouden, waarbij het sacrament wordt uitgesteld. Dat zal zijn van 12:30 tot 13:00 uur. U bent van harte welkom!

F | © Mario Coolen.

Ballade van Jan Baloys

Voor een Stiphouts mirakel.

De bliksem sloeg een vuur
In de Stiphoutse toren
De schreeuw van de pastoor
Was overal te horen.

En na die daad is Jan
Naar zijn akker teruggegaan,
Waar –net zo wonderbaarlijk –
Het werk al was gedaan.

Een stoere Jan Baloys
Op de akker aan het werk,
Verliet subiet de ploeg
En snelde naar de kerk.

En vele wonderen volgden
Van allerhande aard.
En 't vrome volk van overal
Kwam hier ter bedevaart.

En zie: de vlammen vlochten
Voor hem wijkende muren,
Jan baande zich een weg
Tussen laaiende vuren

En die geschiedenis is nu
Vereeuwigd hier in brons.
Moderne mens bepeinst het
En denkt: God zij met ons!

Hij redde beide hosties
Uit 't heilig tabernakel.
Zo zorgde Onze Heer

Bert Kuijpers
18 oktober 2015.

Omdat iedereen anders is...

Ook als u verzekerd bent bij Ardanta, Amev, Dela, Monuta of Yarden bent u vrij om voor ons te kiezen!

UITVAART SPIERINGS

0492 525000 | UITVAART@SPIERINGS.COM | WWW.SPIERINGS.COM

De Ster
SCHOONMAAKBEDRIJF
"Sinds 1965"

Helmond T. 0492-552666

☆ *Dagelijks onderhoud*

☆ *Glas- en gevelonderhoud*

☆ *Eénmalig schoonmaakwerk*

☆ *Industriële reiniging*

☆ *Kantine werkzaamheden*

☆ *Nieuwbouw opleveringen*

Een-op-een-concerten zangeres Rianne Wilbers: Mensen omhelzen met muziek

Het is stil, de sfeer is sereen. In de hoge ruimte met de mooie glas-in-lood ramen staan slechts twee stoelen en een tafeltje met daarop een kleine synthesizer. We zitten tegenover elkaar, zangeres Rianne Wilbers en ik. Haar hand gaat langzaam naar de synthesizer. Vanuit het niets klinkt een toon, en nog een en nog een, ontstaat er een structuur waaraan de zangeres al improviserend het hare toevoegt. Ik voel me opgenomen in een alomvattend woud van klank. Paars, blauw, geel, oranje.

Mis fysiek contact

„Ik ben een knuffelaar“, zegt Rianne Wilbers na afloop van het eenpersoonsconcert van circa twintig minuten. Als om haar woorden kracht bij te zetten slaat ze de armen om zichzelf heen. Ik mis in deze tijd het fysieke contact, het gebaar, de nabijheid, ik mis ook het zingen voor anderen. Ik wil mensen met mijn muziek omhelzen en dat ga ik de komende weken doen met een serie persoonlijke concerten die ik 'Let me embrace you' heb genoemd. Vanaf 20 april tot en met 2 mei 'omhelst' ze gedurende twaalf dagen zes personen per dag in de drie steden die voor haar belangrijk zijn, haar geboortestad Helmond (Mierlo-Hout), studiestad Tilburg en woonstad Eindhoven.

Het idee van één op één lijkt voor de hand liggend, toch is Wilbers (31) de eerste die dit op grote schaal uitwerkt. Haar plan werd enthousiast ontvangen. Zo subsidieert het Fonds Podiumkunsten het uit de regeling Balkonscenes en gingen bij Domusdela en de andere locaties alle deuren open. Wilbers vond zelfs de Nederlandse componisten Anthony Fumara en Gerard Beljon bereid voor deze concerten muziek te schrijven.

Zingen is voor Wilbers synoniem aan contact maken. Maar één op één contact is kwetsbaar, want heel intiem. „Ik vind dit een heerlijk project, maar ik realiseer me dat het niet gemakkelijk is. Er staat niets tussen mij en de ander en andersom, er is

Rianne Wilbers. F | ©vvhumaine fotografie.

niets dat afleidt. Het is 'jij en ik', wij moeten het die twintig minuten samen maken. We zitten tegenover elkaar. Durven we elkaar aan te kijken, durf ik mezelf te openen voor jou en jij voor mij, durf jij te ontvangen wat ik jou geef?

Dit is echt anders dan zingen dan voor een volle zaal! Ik ken mensen die enthousiast belden en vroegen of ze hun partner en vrienden mochten meebrengen, maar dat is niet de bedoeling. En ja, een enkeling haakte af.

Ook ondernemer

Corona is een tijd van beperkingen maar Wilbers creatieve geest ziet ook kansen. „Ik ben in de eerste plaats zangeres, maar ik ben ook muzikaal ondernemer. Innovatief en out of the box denken helpt daarbij. Zo vroeg ik aan de twee componisten 'schrijf

iets waar je zelf ontroert van raakt'. Die vraag krijgen ze niet vaak, maar ze hebben het wel gedaan!' Beide werken zijn geschreven op de ruime akoestiek van de kapel van Domusdela, de Sint Luciakerk in Helmond en Het Cenakel in Tilburg en gaan over hoop, troost en bovenal verbinding.

Even stil

Na de laatste tonen blijven we even stil. We hebben allebei de tijd nodig om uit de aangename klankbubbel te komen. „Dat is nou precies wat ik wil“, zegt Wilbers. „dat er even niets anders is dan jij en ik en de muziek en dat we even uit de hectiek van de 'buitenwereld' in de rust van een 'binnenwereld' kunnen stappen.“

Marjolijn Sengers 15 april 2021.

Bron: ED

“Soepbus” is weer gestart!

DAMIAAN - Op 18 mei zijn we weer voorzichtig gestart met de Soepbus. Elke dinsdagavond vanaf 17.30 uur delen we weer verse soep, vaak met brood en beleg uit, aan de mensen.

Natuurlijk kan het momenteel alleen nog maar afhalen zijn vanwege de corona. Wij hopen dat we weer spoedig gewoon de mensen kunnen verwelkomen en voor hen de soep en het brood kunnen serveren in de kerk van Helmond -West.

Iedereen is daar van harte welkom. Mocht u nadere informatie willen neem dan contact op met mevr. Madelon Hettema of em. diaken Ton Schepens. 0615690059.

PCI

Ook in onze parochie zijn er mensen, zeker ook vanwege de coronacrisis, die amper of eigenlijk niet rond kunnen komen. Wij weten dat het heel moeilijk is om dan hulp te vragen. Daar hebben wij alle begrip voor, maar dat hoeft niet. Wij willen als parochie een parochie zijn die om-

ziet naar elkaar en zeker als het even niet meezit. Uw vraag wordt in alle vertrouwelijkheid behandeld en de leden van de PCI hebben geheimhoudingsplicht. Wij willen u graag helpen om uw lasten lichter te maken. Voor vragen neem gerust contact op met em.diaken Ton Schepens 0615690059

Damiaantjes

Rolluiken, luifels,
screens en garagedeuren
Bel 0492-535901 Helmond
www.williesstofferij.nl

Lamellen, jalouzieën plisé
ramen en deuren.
Bel 0492-535901 Helmond
www.williesstofferij.nl

Laat uw trap stofferen
met tapijt voor € 295,-
Helmond
www.williesstofferij.nl

Wilt u een familiebericht
plaatsen? Mail naar:
advertentie@
damiaanhelmond.nl
of bel: 0492-845350.

Wegwijzer in de Damiaanparochie

De Damiaanparochie is opgericht op 6 januari 2010 en beslaat de voormalige parochiekernen Sint-Lucia te Mierlo-Hout en Brandevoort; Sint-Trudo te Stiphout; Goddelijke Voorzienigheid te Helmond-West; de voormalige Onze Lieve Vrouw tenhemelopnemingkerk in de Oranjebuurt en de voormalige Annakerk in de Annawijk en Suytkade. Het pastorale team bestaat uit pastoor Pieter Scheepers; diaken René de Weerd en pastoraalwerker Marjelein Verhoeven.

Centraal secretariaat:

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond 0492-523147.

Geopend op werkdagen tussen 9-12 uur.

Email: secretariaat@damiaanhelmond.nl

Website: www.damiaanhelmond.nl

Facebook: www.facebook.com/damiaanhelmond

Instagram: Damiaan Helmond

Helmond-West

Goddelijke Voorzienigheidkerk

Hornestraat 1

5707 TM Helmond

Eucharistieviering: zaterdag om 17.00 uur.

Bankrekening: NL 56 RABO 0171027507

Mierlo-Hout

Sint Luciakerk

Hoofdstraat 157

5706 AL Helmond

0492-522930

Eucharistieviering: zaterdag om 19.00 uur en zondag om 09.30 uur.

Donderdag om 19.00 uur.

Spreekuur: dinsdagmorgen van 09.30-10.00 uur en donderdagavond van 18.00-18.30 uur.

Bankrekening: NL 56 RABO 0171027507

Stiphout

Sint Trudokerk

Dorpsstraat 34

5708 GH Helmond

0492-523147

Eucharistieviering: zondag om 11.00 uur.

Bankrekening: inz. O.L. Vrouw: NL 91 RABO 0162 438 982

inz. Trudo: NL 54 RABO 0149 600 534

Caritas: NL84 RABO 0320 2737 25 t.n.v. PCI Damiaan

Begraafplaatsen: dagelijks geopend van zonsopgang tot zonsondergang.

Beheerder Luciabegraafplaats: Arnoud Meulendijks. Tel.: 06-53700624

Beheerder Trudobegraafplaats: Madelon Hettema. Tel.: 06-22451146.

Beheerder begraafplaats Hortsedijk: Madelon Hettema.

Tel.: 06-22451146.

Damiaaan
PAROCHIE VAN DE HEILIGE DAMIAAN DE VEUSTER
ST. LUCIA - ST. TRUDO - O.L. VROUW TENHEMELOPNEMING
GODDELIJKE VOORZIENIGHEID - ST. ANNA

De stralende zon

DAMIAAN In de zomer verwachten we bijna vanzelfsprekend een stralende zon, want zomer en zon horen voor ons gevoel nu eenmaal onverbrekkelijk bij elkaar. De zon heeft in de zomer immers haar hoogtepunt bereikt. Ze blijft langer onder ons. Ze komt eerder op en gaat later onder. Daarom gaan we altijd vol verwachting de zomer in.

De zon in de natuur

Onze teleurstelling is daarom des te groter wanneer de zon zich alsmaar achter het wolkendek schuil houdt. We weten dan wel dat zij achter de wolken schijnt, maar we hebben veel liever dat ze achter dat grijze wolkendek vandaan komt en haar stralen uit een open blauwe hemel op ons laat neerdalen.

Dan is er lijfelijk contact. De zonnestralen raken je. Ze strelen je huid. Ze aaien in je gezicht. Ze beïnvloeden je humeur en je sociale contacten. Het tegendeel is ook waar. Gebrek aan stralend licht leidt vaak tot depressie, tot een gevoel van onbehagen en futloosheid. De dichter Perk was daarom een gelukskind zoals hij dichtte: "Ik ben geboren in zonneglaren en een zucht van de ziedende zon." Maar ook hier geldt het spreekwoord 'ne quid nimis', 'teveel is nooit goed', daarom alles met mate. De zonnestralen kunnen ook te fel zijn; dan worden ze onaangenaam, zelfs schadelijk. De mensen, die een bad in de zon nemen om gebruid van vakantie thuis te komen, worden gewaarschuwd tegen verbranding van de huid, wat later vervelling tot gevolg heeft. En dat is geen gezicht! Om over het risico van huidkanker nog maar niet te spreken! In een bepaald land wordt de zon zelfs de kopere ploert genoemd, wat ook geen positieve benaming is.

Een zonnetje in huis

'Het is een zonnetje in huis!' Dit wordt vaak door grootouders gezegd van hun lieve kleinkinderen. Geen wonder!

Kleinkinderen zijn voor hen als een tweede leven en daarom een bron

van vreugde. Het kleinkind doet de zon in huis schijnen, wat de ouders die het kind dagelijks meemaken waarschijnlijk niet altijd zullen beamen. Volwassenen noemen wij niet zo gauw 'een zon in huis'. We beperken het gewoonlijk tot 'een straling van de zon'. Volwassenen kunnen namelijk een zonnige uitstraling hebben. Dan gaat er iets van hen uit.

Franciscus

Franciscus van Assisi was een gelovig christen, die door zijn radicale levenswijze velen inspireerde. De Franciscaanse beweging leeft nog steeds. De man uit Assisi inspireert zelfs de Jezuiet uit Argentinië die in 2013 tot paus werd gekozen.

Ofschoon er toch grote mannen in zijn eigen orde zijn, koos de paus voor de naam Franciscus. Wilde hij als Franciscus worden? In ieder geval gaat er vanaf het moment van zijn keuze verwarmende eenvoud van hem uit, vriendelijke medemenselijkheid. Het moment dat hij na zijn keuze op het balkon van de Sint-Pieter de mensen begroette met "Buona sera!" is onvergetelijk. Hij is de mensen zeer nabij, gewoon door spontaan zichzelf te zijn.

Monic Slingerland noemt het 'de theologie van de omhelzing'. Hoe je het ook noemt, deze paus heeft een grote uitstraling, die velen inspireert. Gelukkig kom je dergelijke mensen meer tegen in je leven. Er gaat iets van hen uit, gewoon door hun zijn, door hun manier van doen. Zulke mensen hebben we in ons leven nodig, ook in onze samenleving.

Jezus Christus als de zon

Franciscus van Assisi is geen uitvinder van het stralingseffect. Hij werd

De bloembakken voor de ingang van de Luciakerk staan er weer zomers bij. Uit een sponsorbedrag van Slijterij 't Pijpeke en Rabobank Helmond zorgde Bloemsierkunst Rens van Dijk, eerder al voor mooie vaste planten. En in dit voorjaar, dankzij een royale gift van Martijn van Kwekerij van der Linden, kon Femma van Poppel opnieuw aan de slag met het aanplanten van prachtig perkgoed wat de gehele zomer zal stralen. Veel dank namens de Damiaan parochie! F | © Mario Coolen.

op zijn beurt geïnspireerd door Jezus Christus, die klaarblijkelijk nog steeds een grote uitstraling heeft. Mensen die Jezus ontmoetten en naar Hem luisterden sloten zich bij Hem aan. Zowel mannen als vrouwen. Hij maakte grote indruk door de inhoud van zijn woorden, maar vooral door zijn manier van leven, die Hij een weg noemt naar het leven. Toch is Jezus Christus meer dan een uitstraling van de zon. In de liturgie wordt Hij zelf 'de sol oriens' genoemd, de Zon die in het oosten opgaat. In de advent komt dat uitvoerig aan de orde, omdat we dan op weg zijn naar zijn geboorte in onze wereld. Dan zingen we:

*'Nu daagt het in het oosten;
het licht schijnt overal.*

*De duisternis gaat wijken van
d' eeuwenlange nacht.*

*De zonne voor wier stralen het
nacht' lijk duister zwicht,
is Christus 't eeuwig licht.*

Jezus Christus verdrijft door zijn lichtende aanwezigheid alle duisternis. Zelfs de duisternis van de dood. Deze Zon is voorgoed in onze wereld opgegaan, om nooit meer te verdwijnen. Elke zondag worden wij hieraan herinnerd, want de zondag is de dag van die Zon, de 'dies solis'.

Het licht van de wereld

Van zichzelf zegt Jezus Christus: "Ik ben het Licht van de wereld. Wie mij volgt, dwaalt niet rond in duisternis maar zal het Licht van het leven bezitten" (Joh. 8,12).

Petrus en de twee andere leerlingen hebben dat eens aan den lijve ervaren. Op de berg Tabor liet Jezus zien wie Hij werkelijk was. De leerlingen konden dit verblindende Licht niet verdragen. Ze vielen plat ter aarde. Ze maakten enigszins waar wat de algemene opinie in het Oude Testament was: als men God in zijn volle glorie ziet moet men sterven. Die

ontmoeting overleefde je niet. Gelukkig overleefden de drie apostelen het wel!

En wij?

De drie apostelen werden door Jezus Christus geraakt en begeistert. De weg die zij moesten gaan werd door het Licht van Jezus verlicht. Zij deelden in Zijn licht. Niet om dat voor zich zelf te houden. Zij kregen de taak om op pad te gaan en dat Licht door te geven.

Jezus gaf het Licht dus door aan de apostelen; zij verlichtten Franciscus van Assisi, deze gaf het Licht weer door aan Paus Franciscus. Hij inspireert ons om kinderen van het Licht te zijn, opdat het Licht nooit dooft in onze wereld.

Vandaar de uitspraak van Jezus: "Gij zijt het licht der wereld. Dit licht moet stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw Vader verheerlijken die in de hemel is" (Mt. 5,14-16).

Zomer...

*De zon schijnt.
De hemel bloeit.*

*Mensen kijken omhoog, gaan op hun tenen staan,
klimmen op elkaars schouders
en plukken God.*

"God is mooi", zeggen ze, "mooier dan ooit."

*Ze zetten Hem in vazen
op hun tafels en voor de ramen,*

*en God bloeit en geurt een middag en een avond –
dan leggen ze hem tussen de bladzijden van een schrift,
onder een ijzeren gewicht:
voor later, in de winter,
als er niemand is.*

De volgende Damiaan verschijnt op 2 september 2021

Kopij voor de herfstuitgave is welkom. Stuur het naar: redactie@damiaanhelmond.nl

Namens Parochie H. Damiaan de Veuster wensen wij iedereen een zonnige en gezegende zomervakantie toe!

WWW.DAMIAANHELMOND.NL